

TÁRSASÁGI ÜGYEK.

Titkári jelentés Társaságunk 1922. évi működéséről.

Úgy érzem, egyre nehezebbé és szomorúbbá válik a magyar tudományos társaságok titkárainak az a kötelessége, hogy társaságuk évi működéséről számot adjanak. Ugyanakkor, amikor Budapest uccáin és mulatóhelyein a tobzódó pazarlás, esztelen fényűzés, kielégíthetetlen Mammonimádat üli orgiáit, a tudományos társaságok azon keseregnek, hogy kiadványaik sajtó alá rendezésére nincs pénzfedezet és hogy a tudomány munkásai a lelkük követelte dolgozgatást napszámomunkára kénytelenek átváltani. Keserű, leverő ellentét ez, amál leverőbb, mivel sehonnan sem lát az ember reménysugarat, kísérletet a helyzet megváltoztatására. A tudomány régi munkásai közül csak azok tudnak időt és módot találni a tudományos dolgozgatáshoz, akik a legjövedelmezőbb állások békés révébe jutottak el vagy akik évek hosszú során gyűjtött anyaguk feldolgozásához értek el e napokban. Maga a friss, eleven munka azonban nincs meg sehol, olyan néma terméketlenség van a helyén, hogy ennek hatását egy emberöltő kulturális munkája sem fogja jóvá tenni. A továbbképzés lehetősége, a tudomány eredményeiről, világirodalmi újdonságairól való tájékozódás a tudományos munkálkodónak nélkülözhetetlenül szükséges: és ma vajjon ki jut külföldi könyvhöz és gondtól mentes perchez, hogy abban elmerüljön? Mondják, hogy a külföldi, különösen amerikai tudományos vállalatokkal való érintkezés lehetővé tette, hogy a külföld újabb, értékes szakmunkái is birtokába jussanak bizonyos magyar intézményeknek, és ha a tudomány munkásait az élet ezer baja nem idegenítette volna el egymástól, talán tudnunk is lehetne ilyen adományokról. Így azonban a dolgozó előtt a külföldi szellem új hajtásai ködös ismeretlenségben vannak: sőt a hazai könyvtárak könyvszolgáltatása is — ahelyett, hogy javult volna — egyre rosszabbodik. Egy-egy, könyvtárainkban 'meglevő könyvért is órák hosszat vár vagy ötször-hatszor ácsorog az ember, míg a kezéhez kapja, mert a személyzet elégtelen és sok mindennel van elfoglalva. E nehéz viszonyok között sokszor gondol az ember arra, hogy az ilyen egyesülés, mint a mi társaságunk. legalább a kölcsönös érdeklődéssel, a közös nehézségek érzésével segíthetne a szellemi munkának ezeken az akadékein, egy kis megértéssel, egy kis szeretettel — hiszen, teszem, minden tudományos intézet képviselve van tagjaink között: de ez az érdeklődés,

«ez a közösségérzés — ha nem hiányzik teljesen, mindenesetre nagyon gyér, nagyon válogatos. Jellemzően mutatja ezt felolvasó üléseink képe: jóformán néptelenek azok, noha ma már csak azért is nagyobb érdeklődést várna az ember, mert a tudományos felolvasások eredménye nyomtatásban nehezen és ritkán jelenik meg. Meghívóinkat Budapest összes középiskolái megkapják, minden tanártestület értesül róluk, sőt még 30 címre szóló meghívót is szétvittek jegyzőnk cserkészifiai. Az érdeklődés hiányát azonban méltánytalanságnak tartanám váddá vagy szemrehányássá fokozni. Hiszen hogy is jöjjön el üléseinkre a középiskolai tanár, akit az államtól kapott fizetése az élhaláltól is alig ment meg, akit a ruházzkodás gondja hajnaltól késő éjszakáig a keserves óraadás idegölő munkájára hajszol. Vajjon illetheti-e szemrehányás azt, aki családjá fenntartását kulturális kötelességeinél fontosabbnak tartja? Ahogy nem tehetünk szemrehányást azoknak a tagtársainknak — és választmányunkban is tizenhatan vannak — akik csekély tagsági díjuk megküldését is évről-évre halasztgatják, gyűléseinket illetőleg sincs másra jogunk, mint megköszönnünk azoknak az önzetlen, ma mindig áldozatos érdeklődését, akik itt mégis előadást tartanak és az előadások meghallgatására eljárnak. Vajha legalább azt érnék el, hogy akiknek társadalmi helyzete erre módot ad, ezentúl még lelkesebben tartanának ki társaságunk munkája mellett!

Mert minden elkedvetlenítő mozzanat ellenére is hét felolvasóülést tartottunk az 1922. esztendőben. Az elsőt Brisits Frigyes «Vajda János bölcselő költészetéről», a másodikon Baros Gyula «Egy költemény verses visszhangja», Bán Aladár pedig «Mikes Kelemen erkölcsstanító munkája» címen, a harmadikon Császár Elemér Beöthy Zsoltról az irodalomtörténetiről, Zsigmond Ferenc Beöthy Zsoltról a költőről, a negyediken Perényi József egy XVIII. századbeli magyar népszínműről, az ötödiken Pitroff Pál az első magyar dekadens expresszionista költőről, a hatodikon Földessy Gyula «Tévedések Petőfi újabb megítélése» címen, ez utolsón pedig Timár Kálmán a Münchener és Döbrentei kódex kapcsolatáról, Kasztner Jenő Faludi olasz versformáiról olvasott fel érdekes tanulmányt. Harmadik ülésünk a gyászoló közönség meleg érdeklődése mellett kegyeletlen emlékezésünket szolgáltatta meg, emlékezésünket Beöthy Zsoltról, Társaságunk alapítójáról és tíz éven át elnökéről. Ebben az 1922. esztendőben ez a gyász. elnökünk elvesztése volt társaságunk életének a legszomorúbb és legkiemelkedőbb eseménye. Tudományszakunk európai tekintélyű vezérében tanítómesterünket, szerető szívű jóakarónkat, társaságunknak gondos fejét siratjuk: elnökünket, aki ezer más gondja mellett is mindig atyai szeretettel kísérte munkánkat, segítette tanácsadó szavával a közös munkaterület minden érdemes munkását, szívesen vett részt a társaság minden ülésén és minden munkájában. Amikor a megalapítás idején az alapítók aggodalmaskodását látta, biz-

tató szavával megakadályozta a terv ködbeborulását, azóta pedig állandó szerető kritikával kísérte működésünket minden irányban: a társaság alapításában és felvirágoztatásában való részvétet halás emlékezéssel kell megőriznünk emlékezetünkben. Temetésén, melyen az egész magyar tudományos élet gyászolt, Négyesy László elnökünk tett ravatalára koszorút. — Elvesztettük társaságunk tiszteleti tagját, Szilády Áront is. Noha társaságunk működésében már nem igen vehetett részt, emlékét mégis nemcsak az irodalomtudomány munkásainak természetes büszkeségével őrizzük, hanem halálával is: mert a Ballagi Aladár kezéből átvett Irodalomtörténeti Közlemények — amely halála óta ezzel a jelzéssel lát napvilágot: Szilády Áron folyóirata — a magyar irodalomtörténetírás studiumának a történelemtudomány segéddisziplináinak sorából való kiemelkedésére igen jelentős hatással volt. Ilyen értelemben az ő folyóirata egyik előkészítője volt a mi társaságunk munkájának. Temetésén alelnökünk, Szász Károly fejezte ki társaságunk gyászát. — Halás meghatódottsággal állottunk Heinrich Gusztáv ravatalánál is, nemcsak a tudóst és nemcsak folyóiratunk egyik tekintélytadó munkatársát gyászolván elhunytában, hanem a filológiai irodalomtörténetírásnak egyik megalapítóját nálunk, akinek alkotásában, a Budapesti Philológiai Társulatban talált hosszú időn át legmelegebb támogatásra minden kezdő irodalomtörténészünk. A M. Tud. Akadémia irodalomtörténeti bizottságának volt hosszú időn át elnöke és ez a pozíció jelezte a vezérszerepet, amelyet tudományszakunk művelésében betöltött. — Ismertük és magának az egri remetének ajkáról is hallottuk Gárdonyi Géza meleg érdeklődését társaságunk iránt. Tagja volt választmányunknak és mi büszkén regisztráljuk azt a kijelentését, hogy művészetének egyetlen érdemes méltatását a mi folyóiratunkban olvasta; szomorúan gondolunk nyáron tett ígéretére, hogy a szépirodalmi stílus magyarosságaról papírra vetett ceruzajegyzeteit folyóiratunkba szánta. Benne tehát nemcsak a modern magyar szépirodalomnak egyik legnagyobb munkását, hanem társaságunk őszinte barátját is siratjuk. Temetésén Pintér Jenő szerkesztőnk képviselte társaságunkat. — Ugyancsak Pintér Jenő és a titkár vett részt társaságunk megbízásából Kaposy József társunk temetésén. A Dantológiának ez a fáradhatatlan kutatója két nagy szellem magyarországi tükröződésének kimutatásával vett részt irodalomtörténetírásunk munkájában: Danteról és Sz. Ferencről szóló értékes könyveivel. Nagy kára tudományszakunknak, hogy Dante-könyvének tervezett kiegészítésében a halál meggátolta. — Egykori választmányi tagtársunkat, folyóiratunknak hosszú időn át egyik lelelkesebb munkatársát temettük el Király Györgyben, akit a kommun szennyes korszaka sodort el társaságunkból, őszinte becsülőinek köréből. A veszteség fájdalma meg kell, hogy engesztelje a nemzeti szempontból érthető ellen-szenvet: hiszen tudományszakunk olyan értékes megállapításokat kö

szönhet az ifjan elhalt tudósnak, hogy tőlünk való politikai elszakadását, a kommün idején való szembefordulását, társaságunk egészséges munkájának megzavarását elfeledve, az őszinte fájdalom megrendültségével állottunk koporsója mellett. Temetésén elnökünk, a titkár és választmányi tagjaink egész sora tett gyászáról megjelenésével tanuságot.

E szomorú veszteségekkel szemben vajmi csekély vigasz az, hogy tagjaink száma 46 új tag felvételével 316-ra emelkedett. Mivel a tagsági járuléok eddigi összege kiadványaink bélyegköltségét is alig fedezte, választmányunk elhatározta, hogy folyóiratunk megjelenésének biztosítása érdekében a tagjáruléokot a régi tagoknál 100, az újonnan belépők-nél 300 K-ra, az előfizetést pedig 600 K-ra emeli. Alapító tagjaink sora is gazdagodott: Szirmecsnyi Lajos égri érsek 1000, Vargha Gyula és Vargha Zoltán 2—2000, Stoll Ernő 2000 K-val növelte alapítványunkat. Ezzel az alapító tagdíjak összege 20,500 K-ra emelkedett; ennek az összegnek azonban jórésze hadikölcsönkötvény, amelyet vagyonsváltáság címén 20 %-kal apasztott az állam. Választmányunk tehát arra kéri alapítótagjainkat, hogy e kötött, folyóiratunk kiadására fel nem használható alapítványon kívül vállalják magukra a rendes és így felhasználható tagsági díj megküldését is, hiszen az alapítvány kamatja most távolról sem fedezi a rendes tagdíj összegét. Bizva reméljük, hogy akik annak idején alapítványukkal siettek támogatásunkra, most is mellénk fognak állani, amikor társaságunk legfontosabb szervének, folyóiratunk kiadásának biztosításáról van szó. Meg kell köszönnöm azoknak az áldozatkészségét is, akik az 1922. esztendőben segítségünkre siettek. Köszönet illeti a V. K. M.-t, amely az államsegélyt 50,000 koronára emelte; a székesfővárost, mely 2000 K évi segélyét most is kiutalta, Kecskemét város törvényhatóságát, melytől 10,000 K adomány jutott társaságunknak.

Nem szabad azonban elfelednünk, hogy ma, amikor a M. Tud. Akadémia is új alapítókra szorul, nem remélhetjük, hogy a társadalom a mi társaságunk sorsának biztosítására ismételt áldozatot tesz: fogjunk tehát össze emmagunk és azt a társaságot, amelyet a magunk erejéből hoztunk létre, igyekezzünk a magunk erejével talpraállítani. Ehhez a munkához szíves hozzájárulásukat és a fentebbiek tudomásulvételét kérve, fejezem be jelentésemet.

Alszeghy Zsolt.

Jegyzőkönyv a Magyar Irodalomtörténeti Társaság 1922 okt. 14-én tartott választmányi üléséről. — Elnök Négyesy László.

1. A titkár új tagokul ajánlja a következő jelentkezőket: Milassin Baross Péter, Bedekcvics Lajos, Nagy József, Németh István, Lengyel Rezső, Szabó János. Polgár Gyula, Balogh Mátvás, Brinda Szilárd, Bauer Imre, Kövessy Lajos, Kertész Kálmán, Medgyesi Mariska.

2. A titkár jelenti, hogy Kecskemét városa a Társaságnak 10,000 K-t folyósított. Indítványozza, hogy a választmány ezért jegyzőkönyvi köszönettel adózzék a nemes városnak.

3. Ágner Lajos pénztáros előterjeszti, hogy a Társaság pénztári állapota a következő: Bevétel: 66551·50 K, kiadás 7637·36 K. Maradék 59514·14 K.

A választmányi ülést felolvasó ülés előzte meg, melyen Földessy Gyula olvasott fel: *Tévedések Petőfi megítélésében*. A felolvasáshoz Horváth János szólott hozzá.

Jegyzőkönyv a Magyar Irodalomtörténeti Társaság 1922 nov. 11-én tartott választmányi üléséről.

1. Négyesy László elnök következő szavakkal nyitotta meg az ülést:

Szomorú kötelességem az elnöki székből bejelenteni azokat a súlyos veszteségeket, melyek társaságunkat legújabban is, alig két hét lefolyása alatt, több kiváló, sőt nagynevű tagtársunk elhúnytával érték, olyan társainkéval, akik nemcsak társaságunknak, hanem a magyar irodalomnak és közéletnek is halottai.

Október 30-án elköltözött az élők sorából *Gárdonyi Géza* vál. tagunk, mai irodalmunknak egyik legolvasottabb, legmaradandóbb hatású és mondhatni, némely szempontból legkiválóbb elbeszélője, aki a költői őserő adományával gyakran mélyreható eszméket is a kifejezésnek szinte naivul egyszerű bájával tudott szemléltetni, aki felújította a magyar költészetnek két hagyományos és már-már kihasználatnak vélt, pedig természetes és termékeny motivumát: a magyar múlt és a magyar népszellem kultuszát, levegőt vitt történeti képeibe s melegséget, szeretetet, ezernyi felfogást árasztott betű által a szivekbe és elmékbe. Temetése méreteiben, külsőségeiben, jelentőségében és a részvétel melegségében méltó volt a magyar irodalom legemlékezetesebb temetésének. Az írónak otthont nyújtó és nagy íróját bálványozó Eger városa rendezte, az országos intézmények és a lakosság együttes és impozáns részvételével, Magyarország egyik legszebb teréről, ahol a magyar író szellemének, mintegy a magyar irodalomnak is együtt hódolt az állami hatalom, az egyház, a világi hatóságok, a hadsereg, a tudományos és irodalmi testületek, a sajtó és a nagyközönség. Az egri érsek maga búcsúztatja. Végső otthont az egri vár ormán nyert, s így azon a helyen alussza örök álmait, melyen annyi szeretettel andalgott képzelete s amelyet tolla a dicsőség új sugaraival szórt tele.

Ezen a héten hűnyta szemeit örök álomra *Heinrich Gusztáv* rendes tagunk, a magyarországi modern filológiának úttörő bajnoka és korszakos munkása, a nagy hatású tudós és tanár, a magyar szellemi életnek egyik legfáradhatatlanabb és központi alakja. Működése rendkívül széles körre terjedt s minden körben kiváló eredményeket hagyott hátra, félszázad-

nál tovább egy sereg közintézménynek volt éltető szelleme. Két főtere volt, a tudomány és az oktatásügy. A tudományban szorosan vett tárgya a germanisztika volt, de a magyar irodalomtörténetírásnak is rendkívül fontos szolgálatot tett, egyrészt a filológiai módszer terjesztésével és az összehasonlító vizsgálat és a tárgytörténeti kutatás bevezetésével, másrészt közvetlen magyar irodalomtörténeti munkássággal: kritikai kiadásokkal, sorozatos kiadványok alapításával és szerkesztésével, írók és művek magyarázatával, irodalomtörténeti kérdések megvitatásával, mondák és költői tárgyak vizsgálatával. Ezek az eredmények ép úgy őrizni fogják emlékét, mint maradandó lesz az ő fáradhatatlan buzgalmánának erkölcsi és kritikai szellemének értelmi hatása.

Ugyancsak e héten hagyta el hosszú és termékeny munkássága színterét *Kaposy József* rendes tagunk, a középkori olasz kultúra egyik legavatottabb ismerője, assisi Sz. Ferenc kitünő tolmácsolója és a legkiválóbb magyar Dante-ismerő. Elvesztése annál fájdalmasabb, mert élete nagy munkájának eredményeit csak részben értékesíthette, nagyrészt magával kellett vinni az enyészetbe. Azonban a közzétett eredmények őrizni fogják emlékét, s a magyar kutatás nagy aszkétáira emlékeztető tudományos odaadása lelkesítő példakép áll az utókor előtt is.

Indítványozom, hogy elhunyt tagtársaink emlékezetét a veszteségen érzett mély fájdalomunk kifejezésével iktassuk vál. üléseink jegyzőkönyvébe.

2. Morvay Győző beadvánnyal fordul a választmányhoz: az országos Madách-ünnepélyek rendezése és Társaságunknak azokon való részvétele ügyében. Az indítványhoz Badics Ferenc, Szigetvári Iván, Kéky Lajos, Pintér Jenő, Horváth János szólnak hozzá. Ajánlják egy bizottság megalakítását. A bizottság megalakul Badics Ferenc elnöke alatt.

3. Az elnök jelenti, hogy Beöthy Zsolt annak idején néhány történeti értékű iratot adott át a Társaságnak a kommunizmusban szenvedett válságos idejéből: azokat az irattárban való megőrzésre a titkárnak nyújtja át.

4. Szigetvári Iván a Társaság Petőfi-ülésének kérdését teszi szóvá.

A választmányi ülést felolvasó-ülés előzte meg, melyen Pitroff Pál: *Liszniai Kálmán* címmel, Perényi József: *Népies bohózat a XVIII. századból* címen tartott felolvasást.

Jegyzőkönyv a Magyar Irodalomtörténeti Társaság 1922 december 16-án tartott felolvasó üléséről. — Elnök: Négyesy László.

Timár Kálmán: *A Müncheni és Döbrentei-kódexről*, Kasztner Jenő: *Faludi Ferenc olasz versformáiról* tartottak felolvasást.

Jegyzőkönyv a Magyar Irodalomtörténeti Társaság 1923 január 20-án tartott választmányi üléséről. — Elnök: Viszota Gyula.

1. Elnök indítványára a választmányi tagok megújítására kikül-

dendő bizottságba Pintér Jenőt, Alszeghy Zsoltot és Brisits Frigyeset jelöli a választmány, a pénztárvizsgálat megtételére pedig Gulyás Pált és Perényi Józsefet.

2. A választmány hosszabb vita után kimondja, hogy a tagsági díjat 300 K-ban állapítja meg; előfizetők 600 K-t fizessenek.

3. Ágner Lajos pénztáros jelentése szerint a Társaság vagyoni helyzete a következő. Bevétel: 14,786 K. Maradék: 13,786 K.

A választmányi ülést felolvasó-ülés előzte meg, melyen Gulyás Pál értekezett: *A könyv története Magyarországon* címmel.

Jegyzőkönyv a Magyar Irodalomtörténeti Társaság 1923 február 24-én tartott közgyűléséről. — Elnök: Négyesy László.

1. Négyesy László ünnepi beszéddel nyitja meg az ülést.

2. Dézsi Lajos *A magyar haláltánc költészetéről* szóló tanulmányát olvasta fel.

3. Alszeghy Zsolt titkári jelentését terjeszti elő, a közgyűlés helyesléssel veszi tudomásul.

4. Perényi József a számvizsgáló bizottság nevében tesz jelentést. A Társaság 1922. évi bevétele 111,255,33 K, kiadása 107,054 K, pénztári maradvány 3601,30 K. A Társaság vagyona 26,619,30 K, melyből levonva a megterheléseket, a mérlegben 90,705,70 K fedezetlen hiány mutatkozik. Javasolja a pénztárosnak önzetlen működéséért a közgyűlés köszönetét és a felmentvény megadását. Elnök a közgyűlés nevében mind a pénztárosnak, mind pedig a tisztikarnak fáradozásukért meleg köszönettel adózik.

5. Brisits Frigyes a választmányi tagok választás alá kerülő részének névsorát terjeszti elő. A közgyűlés a választmány ajánlotta névsort újból megválasztja.

Jegyzőkönyv a Magyar Irodalomtörténeti Társaság 1923. évi március 17-én tartott választmányi üléséről. — Elnök: Négyesy László.

Alszeghy Zsolt titkár jelenti, hogy a TÉBE. a Magyar Irodalomtörténeti Társaság részére 150,000 K-t folyósított. Ezért a TÉBE.-nek a választmány fejezze ki a Társaság nevében hálás köszönetét. Pintér Jenő indítványozza, hogy — mivel ezt az összeget Baros Gyula nagy buzgósága szerezte meg a Társaságnak — a választmány ezért jegyzőkönyvben fejezze ki iránta halálját. A választmány mindkét előterjesztést helyesléssel fogadta el.

A választmányi ülés előtt felolvasó-ülés volt, melyen Szigetvári Iván: *Pákh Albert emlékezete* címmel olvasott fel, Vikár Béla pedig *A magyar vers Petőfinél* c. tanulmányát mutatta be.

A felolvasó-ülés után Badics Ferenc elnöklésével a Madách-bizottság tartott gyűlést. Az elnök ismertette az országos Madách-ünnepélynek tervezett műsorát, az ország különböző kulturális egyesületei részéről tervbevett ünnepeket és azt indítványozza, hogy Társaságunk ok-

tóberi ülését szentelje Madách emlékének és azon Morvay Győző tartson a Madách-problémákról előadást. A bizottság ez értelemben határoz. Morvai Győző felveti a Madách-múzeum kérdését és felajánlja, hogy a birtokában lévő Madách-ereklyét Társaságunknak ajándékozza. Mivel azonban Társaságunknak ma erre alkalmas helyisége nincsen, Badies Ferenc azt javasolja, hogy a köszönettel fogadott ereklyét Társaságunk letétjeként helyezzük el a főváros most létesülő Madách-múzeumában.

Jegyzőkönyv a Magyar Irodalomtörténeti Társaság 1923. évi április 21-én tartott felolvasó üléséről. — Elnök: Szász Károly.

Szász Károly elnök megnyitván az ülést kegyeletos szavakkal emlékezik meg a Társaság első elnökéről, Beöthy Zsoltról, halála első évfordulója alkalmából. Az ülésen Mohr Elemér *A hűn-monda germán elemei* és Négyesy László *Ríthmikái megfigyelések Arany János verselésében* címmel tartott előadást.

Hivatalos nyugtázás

az 1922 július 1-től 1923 április 15-ig befizetett díjakról és adományokról.

I. Alapító tagdíjat fizettek vagy növeltek: Székely I. 300 K, Vargha Z. 2000 K, Vargha Gy. 2000 K., Morvay Gy. 400 K, Stoll E. 2000 K, Alszeghy Zs. 500 K, Lechner T. 400 K, Baumgartner A. 300 K, Madarász E. 1000 K, Horváth J. 200 K, Vikár B. 1000 K, Pintér J. 800 K. — **II. Tagdíjat fizettek 1921-re:** Kováts A., Travnik I., Waisbecker E., Képes E., Edelstein B., Mixich L., Imre S., Löcsey M., Csefkó Gy., Veró L. — **1922-re:** Bakos I., Kováts A., Szabó R., Vörös L., Travnik I., Radványi S., Waisbecker E., Horváth Sz., Hadházi F., Tiba I., Zábory E., Terbócs I., Kádár F., Edelstein B., Marczinkó F., Szabó I., Balogh M., Brinda Sz., Polgár Gy., Lengyel R., Gerhauser A., Tóth L., Havas I., Sándor P., Stoll E., Mixich L., Molnár L., Imre S., Berzsenyi F., Madsar G., Ady L., Fitz J., Jinczer Sz., Harsányi I., Szerecz L., Heckenast K., Karácson A., Klug P., Hörl Gy., Liebmann A., László D., Jóba J., Ujváry Gy., Schuschny H., Csefkó Gy., Máté L., Imre L., Jausz B., Hajnóczy L., Beneik F., Waldapfel J., Bata S., Remenár E., Dittrich Gy., Balogh A., Bauer Gy., Nelky L., Tettamanti B., Werner A., Tolnai A., Apponyi S., Mészáros H., Kardos G., Travnik J., Tihanyi G., Bartha I., Rubinyi M., Kwassay S., Janó I., Gálík K., Csetényi I., Kiss I., Gálné F. I., Reichardt P., Balassa J., Sik S., Paulovics I., Bánhegyi J., Bartók Gy., Ruzsonyi B., Vargha L., Novák B., Lehel I., Veró L., Schwarc K., Timár K., Szeberényi L., Csanády S., Dobay F., Bartóky J., Zábory S., Hudovernig L., Hajdu J., Mathisz J., Szalay J., Bartalus A., Feleky B., Papp K., Schiller L., Ujváry Gy., Mitrovics Gy., Tóth L., Jóó I., Vargha B., Kulcsár I., Pék K., Balogh J., Iró B., Vincze L., Springer S., Szomolányi J., Mayer J., Hein T., Vais R., Minay L., Zoltvány I., Bleyer J., Angyal D., Benkő I., Bajza J., Hoselitz Gy., Moravcsik Gy., Kienm A., Finta S., Vörös J., Andai E., Kiss M., Erdélyi L., Berzeviczy A., Karádi Gy. — **1923-ra:** Molnár L., Keresztessy A., Kollányi F., Csefkó Gy., Faragó J., Lakatos V., Ujváry Gy., Tolnai V., Gulyás P., Madsar I., Perényi J., Vajthó L., Négyesy L., Brisits F., Zsigmond F., Császár E., Szinycsi F., Szigetvári I., Varga B., Kulcsár I., Baky I., Lévy E., Emödy L., Kardos G., Radványi S., Bauer I., Sztura Sz., Karácson A., Császár E., Vilner F., Szomolányi J., Szabó I., Kis L., Szalay J., Szakács B., Binder I., Bleyer

J., Heller B., Melich J., Hadházy F., Bászeli E., Molecz B., Bene F., Balogh P., Bán A., Budaker O., Nagy A., Divald C., Lassovszky K., Fülöp S., Tiba I., Somogyi Gy., Förster A., Komjáthy A., Csernák Sz., Fráterné H., M. Szemkő A., Lékó B., Fojtényi E., Agárdy L., Németh I., Kutassy M., Werner A., Alács F., Csehely A., Fejér A., Gonda F., Ujvári Gy. (900 K), Váraljai J., Jakab Ö., Benő B., Angyal L., Király L., Lakits E., Milasin P., Csefkő Gy., Bedekovics N., Bálint J., Benczik F., Trautmann R., Sárkány A., Biró I., Timár K., Kispartí J., Németh K., Marczinkó E., Perhács S., Dióssy G., Balogh J., Szalay L., Tébóc I., Balogh A., Dénes Sz., Bayer N., Bálint N., Berzeviczy A., Papp F., Erdélyi L., Karádi Gy., Zalay M., Ujváry Gy., Szilágyi V. — **III. Előf. díjat fizettek 1922-re:** Budapesti egyet. mod. fil. szeminár., Nagykállói főgimn. ig., Mészáros O. G. Soproni f. ker. isk. ig., Budapesti II. áll. főreál. ig., Debreceni áll. főreálisk., Keszthelyi Helikon, Sárospataki ref. főiskola, Váci rk. fg. ig., Zirci apátsági könyvtár, Budapesti Ranolder int., Soproni rk. fg., Miskolci ref. fgim., Váci rk. fg. önk. k., Budapesti V., fgim., Békéscsabai ev. fg., Egri rk. fg., Kalocsai Miasszonyunk zárda, Debreceni ref. fgim., Sárbogárdi áll. fgim., Budapesti IX., áll. fgim., Soproni áll. leányisk., Szombathelyi leánygimn., Gyöngyösi áll. fgim., Debreceni egyetemi m. ir. t. szeminár., Hajdú-böszörményi ref. fg., Aszódi ev. fg., Budapesti Eötvös Kollégium, Budapesti Angol kisasszonyok int., Szegszárdi áll. fg., Győri f. női ker. isk., Szolnoki alispáni hivatal, Kőszegi rk. fg., Békési ref. fg., Mezőkövesdi kir. kath. fg., Jászberényi áll. fg. — **1923-ra:** Gödöllői rk. fg., Kisújszállási ref. fg., Pápai ref. nőnevelő-int., Egri rk. fg., Budapesti Tisztviselőtelepi áll. fg., Győri főreálisk., Szarvasi ev. fg., Balassagyarmati áll. fg., Szegedi 1. sz. polg. isk., Aszódi ev. fg., Budapesti Ranolder int., Képviselőház, Kőszegi reálisk., Paksi reálisk., Budapesti városi ny. kt., Székesfehérvári rk. fg., Mezőturi ref. fg., Debreceni Közműv. kt., Észtergomi reálisk., Debreceni egyetemi kt., Ceglédi áll. fg., Miskolci ref. fg., Budapesti VI., áll. leányközépisk., Miskolci kir. kath. fg., Kecskeméti rk. fg., Országos Kaszinó, Szolnoki alispáni hivatal, Soproni Rákóczi F. nevelő int., Nyiregyházi ev. fg., Kecskeméti ref. fg., Szegedi áll. fg., Kecskeméti rk. leánygimn., Tatai rk. fg., Pápai ref. főisk. kt. — **IV. Adományok:** Budapest székesfőváros 2000 K., Államsegély 25,000 K., Hadházy F. 300 K., Kecskemét város 10,000 K., Államsegély 12,500 K., Pintér J. 10,000, Takarékpénztárak és Bankok Egyesülete 150,000 K. — **V. A bevétel volt 1923 április 15-ig 204,561 K.**

Dr. Ágner Lajos pénztáros.

Folyóiratunknak most megjelent füzetét csak azoknak küldtük meg, akik ez idei tagsági díjukat már befizették. A tagsági díjak évi összegét jelen füzetünk borítékklapja is közli.

Megjegyezzük, hogy azoknak a régi rendes tagjainknak, akik fizetési kötelezettségüket a legutóbbi években pontosan teljesítették és így a jelen időpontig semmi hátralékban sincsenek, 100 korona kivételre kedvezményű évi díjért adunk egy évfolyamot, ha kifejezik a kedvezményes elbánásra irányuló óhajtasukat.

Dr. Ágner Lajos, a Magyar Irodalomtörténeti Társaság pénztárosa:
Budapest, I. ker., Bors-utca 10. sz., II. em. 7.